

vi fik alle mulige Meddelelser om alle mulige Ting samlede sammen paa Invalidernes Hoved. Jeg vil foreslaa det ærede Medlem, som har holdt det Foredrag, at samle 15 Medlemmer her i Salen om et Forslag til 3die Behandling og udtrykke sine Ansuelser med bestemte Tal og lade det komme til Afstemning og ikke lade os gaa fra dette Lovforslag, inden dette sker. Naar det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag kun var en Morfinindsprøtning, som senere skulde blive afløst af en varig Helbredelseskur, er det en fuldstændig Misforstaaelse af den Velgjerningsakt, som Lovgivningsmagten her agter at foretage ligeoverfor Invaliderne. Naar det ærede Medlem og Andre taler om det i Loven af 9de April 1851 brugte Udtryk om Statens særlige Forsorg for Invaliderne, glemme de, at den samme Lovgivningsmagt, som indsatte disse Ord, ogsaa indsatte Bestemmelserne om, hvad de forstode ved Statens særlige Omsorg, ved de Satter, de fastsatte for alle de forskjellige Grader af Invalideklasserne, og naar nu disse Bestemmelser ere forandrede, som i Betænkningen nævnt, paa forskjellige Maader, saaledes at vi, for at tage et bestemt Tal, der, hvor man i 1851 endte med en Sats med 200, da man stod efter en heldig afsluttet Krig og vissefelig ikke manglede de fornødne Beløb hverken i Borgernes Lommer eller i Statskassen til at definere Ordene "Statens særlige Forsorg" paa en passende Maade, nu idag ende med 450, tror jeg ikke det er henfigtsmæssigt at tale paa den Maade om denne Sag, som det ærede Medlem har talt, og det nytter ikke Invaliderne, thi det er ikke altid det samme Beløb, det kommer an paa, men det Sind, hvormed man bruger det, som er afgjørende for den Nytte, man har af det, og naar et Menneffe har et vist Beløb, det være sig en Invalid eller en Anden, men lever i en misfornøiet Tilstand, har det ikke nær den Nytte af dette Beløb, som naar de have Jølelsen af, at der her i Virkeligheden er viist dem en Belvillighedsakt fra Lovgivningsmagtens Side. Vi maa jo erindre, at strengt taget have de ikke Krav paa en Dre i denne Henseende, thi Enhver skylder sit Fædreland Alt, hvad han kan udrette, sit Liv og sine Lemmer, det er en korrektere Betragtning end den, det ærede Medlem gør gjældende. Nu at fremsætte den Slags Betragtninger i dette Dziel, hvor Lovgivningsmagten stiller sig saa velvilligt, forekommer mig at være malplaceret. — Jeg har kun en eneste Bemærkning til, og det er til min ærede Sidemand (Bajer), som har indbragt det Andragende, der idag er blevet tilfjilet det vedkommende Udvalg.

Jeg skal da udtale, at jeg er ingen Ven af, at alle de forskjellige Udvalg faae tilsendt Andragender. Saaledes som Forretningsordenen nu lyder, kunne de faae dem oversendte, det veed jeg, men naar vi nedsætte et Udvalg for Andragender, og naar vi henvide de finansielle Andragender til Finantsudvalget, saa bliver der langt større Ensartethed i Behandlingsmaaden af de forskjellige Spørgsmaal, naar kun disse to Udvalg behandle Andragender. Naar derfor ikke et Andragende er af den Bestaaffenhed, at dets Indhold kan finde Udtryk gennem Endringsforslag fra det paa-gjældende Udvalg, saa forekommer det mig langt ønskeligere, at det bliver henvist til et af de to større mere almindelige Andragendeudvalg, end at det bliver behandlet saa af det ene og saa af det andet Udvalg. Jeg indrømmer, at vi efter Forretningsordenen have Ret til at sende Andragender til andre Udvalg, men naar man sidder i det paa-gjældende Udvalg og har den Opfattelse, som jeg har, saa kan det ærede Medlem vel forstaa, at jeg, saaledes som vi nu staa paa Faldrebet, ikke kan ønske at kaste mig ind paa et Afgstykke, som det ikke forekommer mig efter sit Indhold staaar i nogen videre Forbindelse med den Sag, som her omhandles. Derfom Andragendet derimod tidligere var blevet henvist til Finantsudvalget, saa vilde det være blevet behandlet der, da vi jo alle-rede have haft 2 store Indstillingsvota her i Salen fra dette Udvalg.

**Offen:** Jeg tror, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) gjorde mig Urret med sin Behreidelse; jeg tog udtrykkelig Forbehold mod at ville saare Noget; men dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem, som opfordrede mig til at stille Forslag til 3die Behandling, at jeg har udtrykkelig sagt, jeg ikke vil. (Berg: Af hvad Grund?) Det ærede Medlem veed godt, hvad der er gaaet forud, men det omtaler jeg ikke. Jeg synes ikke, det er værd at rette saa haard Behreidelse mod et yngre Medlem. Skulde jeg rette Behreidelse mod Noget, saa skulde det være mod den høitærede Regjering, den bærer Ansvar for Forslaget og ikke det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds.

**Berg:** Lad os rense Regjeringen for den Behreidelse efter dette Forslag, som er saa overordentlig imødekommende. Jeg vil endvidere gjentage, at jeg tror ikke, at man gjør Ret i, naar man ikke har Noget i Baghaanden, at komme med saa store Løfter til Folk udenfor Salen; thi saa maa man have Myndighed her til at sætte det igjennem. Jeg siger, det er langt mere ædrueligt og nyttigt,